

Факултет Правни

УНИВЕРЗИТЕТ У БЕОГРАДУ

(Број захтева)Веће научних области правно-економских наука
(Назив већа научних области коме се захтев упућује)

(Датум)**ЗАХТЕВ****за давање сагласности на предлог теме докторске дисертације**

Молимо да, сходно члану 46, ст. 5, тач. 3 Статута Универзитета у Београду („Гласник Универзитета“ у Београду бр. 131/06) дате сагласност на предлог теме докторске дисертације:

„РИМСКИ ДЕЛИКТ FURTUM У СТАРОМ И КЛАСИЧНОМ ПРАВУ“

(пун назив предложене теме докторске дисертације)

НАУЧНА ОБЛАСТ: ПРАВНА ИСТОРИЈА

ПОДАЦИ О КАНДИДАТУ:

1. Име, име једног од родитеља и презиме кандидата:

МР ОГЊЕН (БРАНКО) ВУЈОВИЋ

2. Назив и седиште факултета на коме је стекао високо образовање: Правни факултет у Приштини

3. Година дипломирања: 2001.

4. Назив магистарске тезе кандидата: „INIURIA“

5. Назив факултета на коме је магистарска теза одбрањена: Правни факултет Универзитета у Београду

6. Година одбране магистарске тезе: 2010.

7. Назив факултета на коме је кандидат завршио докторске студије: _____

Одсек, смер или група: _____

Година завршетка докторских студија: _____

Обавештавамо вас да је Наставно-научно веће
(назив надлежног тела факултета)

на седници одржаној: 27. фебруара 2012. године размотрило предложену тему и закључило да је тема

подобна за израду докторске дисертације.

ДЕКАН ФАКУЛТЕТА

Професор др Мирко Васиљевић**Прилог: 1. Предлог теме докторске дисертације са образложењем.****2. Акт надлежног тела факултета о подобности теме за израду докторске дисертације.****3. Подаци о ментору – додатак уз образац 1.**

На седници од 29. јуна 2010. године Наставно-научно веће нас је одредило за референте са задатком да дамо мишљење да ли се може прихватити тема за израду докторске дисертације кандидата МР ОГЊЕНА ВУЈОВИЋА, под насловом „РАЗВОЈ РИМСКОГ ДЕЛИКТА *FURTUM* У СТАРОМ И КЛАСИЧНОМ ПРАВУ“. У том својству подносимо следећи

ИЗВЕШТАЈ

1. Основни подаци о кандидату и дисертацији

Огњен Вујовић је рођен 14. октобра 1977. године у Приштини. У истом граду је завршио основну и средњу школу са одличним успехом. Дипломирао је у року на Правном факултету универзитета у Приштини и стекао звање дипломираног правника.

Магистарске студије уписао је на Правном факултету Универзитета у Београду школске 2003/2004 године, на смеру правноисторијских наука. Магистарски рад под насловом „*Iniuria*“ одбранио је са одликом, и тиме стекао академски назив магистра правних наука.

Налази се у радном односу и звању асистента за ужу историјско-правну научну област на Правном факултету Универзитета у Приштини, са привременим седиштем у Косовској Митровици. Ангажован је на предмету Правна историја. Пре него што је установљен овај предмет, који обухвата и правну историју античког Рима, изводио је вежбе на предмету Римско право.

Говори енглески језик и служи се литературом на француском, немачком и италијанском језику, а познаје латински језик у мери која је потребна за анализу правних докумената.

Тема докторске дисертације коју кандидат предлаже, *furtum*, припада ужој правноисторијској научној области и на Правном факултету Универзитета у Београду је обухваћена садржајем предмета Римско право. Иако је у оквиру правне систематике блиска теми којом се кандидат бавио у својој магистарској тези (*iniuria*), ради се о две различите правне установе, што искључује потенцијална истраживачка понављања.

2. Предмет и циљ дисертације

Предложена тема обухвата развој римског деликта *furtum* од Закона XII таблица, преко републиканског раздобља, до класичног периода. Уобичајени превод за *furtum* је „крађа“, али је концепт *furtum* много шири од модерног појма крађе. Данас, у свим правним системима, било да припадају англосаксонској или континенталној правној традицији, крађа представља кривично дело. У римском праву, од самих почетака па до краја римске државноправне историје, *furtum* је имао двојну правну природу. Та особеност је предодредила основне правце развоја ове установе.

Furtum је, у начелу, био приватни деликт: само специјални тежи облици крађе су сматрани повредом јавних интереса и спадали су у *delicta publica* или *crimina*.

Основни циљ рада се састоји у свеобухватној анализи деликта *furtum*, али пре свега његовог приватноправног аспекта (*furtum* као *delictum privatum*). На основу изворних, највећим делом казуистичких података, не може се поуздано утврдити првобитно значење појма, а због тога ни касније промене у његовом садржају. Досадашња истраживања сугеришу потребу да се одговори траже пре свега анализом података о домену и условима примене процесне заштите у овој области. То подразумева разјашњење изворног разликовања случајева *furtum manifestum* и *furtum nec manifestum*, промене које је донела интервенција претора и, нарочито, класичну функцију *actio furti nec manifesti*.

Павле даје следећу дефиницију овог деликта: *Furtum est contrectatio rei fraudulosa lucre faciendi gratia vel ipsius rei vel etiam usus eius possessionisue. Quod lege naturali prohibitum est admitttere. (Paulus lib. 39 ad ed. (D. 47, 2, 1, 3))*. Превод би гласио: „*Furtum* представља непоштено (нечасно) руковање неком ствари са намером да се постигне корист било да је у питању сама ствар, њена употреба или поседовање. То је забрањено по природном праву“. У Јустинајоновим Институцијама постоји слична дефиниција (Just. Inst. IV, 1. 1): *Furtum est contrectatio rei fraudulosa vel ipsius rei vel etiam usus possessionisue, qod lege naturali prohibitum est amittere*.

Јулије Паул је каснокласични правник, чија дефиниција је сачувана вероватно захваљујући посткласичним правницима. Значајна романистичка имена попут Јоловица и Вотсона сматрају да је она интерполирана. Међутим, аутори се углавном слажу да нема основа за сумњу да је она верно

рефлектовала схватање крађе на прелазу из другог у трећи век после Христа. Она је, може се рећи, најцитиранија дефиниција у области деликтног права, која је одређивала опсег деликта *furtum* све до осамнаестог века.

Кандидат у својој пријави наводи основне дилеме о којима је расправа и данас актуелна, па је један од основних задатака са којима ће се суочити анализа развоја теорије у овој области и опредељење за интерпретацију која у највећој мери одговара изворним подацима и досадашњим поузданим закључцима о развоју деликтне одговорности у римском праву.

3. Садржај и структура дисертације

Кандидат предлаже да се дисертација састоји од Увода, четири поглавља и Закључка, уз додатак пописа коришћених извора и литературе:

1. Увод

1.1 Основне тенденције у романистичкој теорији у изучавању деликта *furtum*

1.2 Указивање на правне и ванправне изворе и њихов значај за изучавање

деликта *furtum*

2. *Furtum* у Закону XII таблица

2.1 Појам *furtum* у Закону XII таблица

2.2 *Furtum manifestum* и *furtum nec manifestum*

2.3 *Furtum conceptum* и *furtum oblatum*

3. *Furtum* у преткласичном праву

3.1 Утицај Аквилејевог закона на опсег и карактер деликта *furtum*

3.2 Преторов едикт и *furtum*

4. *Furtum* у класичном праву

5. *Actio furti*

6. Закључак

Предложена структура дисертације је заснована на досадашњим сазнањима о основним развојним линијама римског деликта и добро наглашава преломне тачке у том процесу, а при томе дозвољава да се, у зависности од резултата истраживања, јасно разграниче радне хипотезе и ауторови закључци о њиховој одрживости. Током израде дисертације може се указати потреба за мањим изменама у предложеној структури, нарочито евентуалним увођењем нових одељака у оквиру наведених основних целина, због неопходности да се расправе проблеми на које кандидат наиђе у току истраживања, а који у литератури нису добили задовољавајући простор.

4. Основне хипотезе од којих ће се полазити у истраживању

Имајући у виду да је готово сваки елемент првобитног садржаја појма *furtum*, његове природе и каснијег развоја споран, кандидат у свом предлогу истраживања наводи велики број хипотеза које су постале окоснице у приступу различитих аутора овој теми, предложене су од појединих утицајних истраживача или их је сам кандидат уочио као могуће правце за даља истраживања. Све оне нису од подједнаког значаја за успешну израду докторске дисертације. Иако ће аутор, свакако, у току рада настојати да нађе аргументована решења за све дилеме са којима се суочио, дисертација ће у првом реду морати да се оријентише на неколико основних и најчешће постављаних питања у развоју деликта *furtum*, која се огледају у следећим радним хипотезама:

- да се у почетку под овим називом подразумевао неодређени деликт против имовине, како је сматрао Ивлен, насупрот утицајном становишту Албанезеа да се ради о једноставној и јасно одређеној радњи одношења покретне ствари из нечијег поседа;

- да у раном развојном периоду римског права није могуће јасно разграничити приватне и јавне деликте, и да због тога ову установу треба посматрати као део специфичне категорије деликтног права. Насупрот томе стоји становиште да је *furtum* од почетка приватни деликт;

- да је од почетка развоја деликта субјективни елемент (кривица, односно *animus furandi*), у виду намере противправног постизања имовинске користи или намере причињења губитка неком лицу, одувек био саставни елемент деликта *furtum*. Он није увек јасно изражен, али се подразумевао. - представљао је необоривиу претпоставку;

- да је у току развоја деликта основна тенденција сужавање његовог домаћаја. У класичном праву дефиниција крађе, и поред довршетка процеса ограничавања појма, ипак, остаје врло широка. Она обухвата не само одношење ствари, већ и сва „непоштена руковања“;

За сва наведена питања у литератури се наилази на готово све могуће комбинације решења, тако да кандидат нема много простора за сасвим нове одговоре, али има могућност да, полазећи од наведених хипотеза, изгради складну конструкцију развоја ове установе, са новим аргументима и новим акцентима у излагању тог развоја.

5. Методи који ће бити примењени у истраживању

Истраживање се у највећој мери састоји у анализи правних текстова. Како је и иначе реч о установи која је документована углавном радовима класичних правника, основни метод на који ће се кандидат ослањати је свакако **нормативна анализа**.

У великом броју случајева, нарочито када је реч о првобитном значењу појма и каснијој интерпретацији његовог садржаја, неопходна је и примена **филолошког метода**.

За разумевање услова у којима се одвијао развој установе неопходно је испитивање друштвених услова и вредности сваке етапе у којој је долазило до основних промена у њеном садржају и значењу. Због тога у свим радовима на ову тему **социолошки метод** има већи значај него иначе у анализама римских правних уснова, па ће то бити случај и са дисертацијом кандидата Огњена Вујовића.

Најзад, у раној историји деликта *furtum* постоје елементи за које се сматра да потичу из изворног индоевропског наслеђа (архаична истрага *perquisitio lance et licio*). Зато ће **компаративни метод**, који је и иначе незаобилазан у истраживањима првобитног римског права, за дисертацију имати још наглашенији значај.

6. Очекивани резултати и научни допринос

Дисертација има за циљ да пружи одговоре који су кључни за разумевање римског деликта *furtum*. Они, по уверењу кандидата, треба да допринесу и бољем разумевању целокупног римског деликтног права и, у том оквиру, римске теорије кривице.

Овај институт римског права је био предмет врло обимних анализа у светској романистици, али до данас је низ основних питања остао споран. Дисертација треба, пре свега да укаже на основне дилеме и стање њиховог разјашњавања у овом тренутку, као и да оцени у ком правцу теба даље трагати за решењима. Такође, кандидат има задатак да самостално размотри аргументе који су у тим анализама коришћени и да оцени њихову вредност, као и да сам понуди нове у оним елементима које сматра кључним за разумевање установе коју истражује и њеног развоја. По садржају, дисертација је систематска расправа о деликту *furtum*, и зато треба да понуди увид у све аспекте теме која ће несумњиво и даље бити предмет специјализованих истраживања.

Посебно је значајно да у нашој романистици не постоји ни једно, макар и непотпуно, систематско истраживање из ове области. *Furtum* је, уз деликт *iniuria*, кључни појам римског деликтног права. Последњих година код нас је римско деликтно право постало једна од најактуелнијих романистичких преокупација, у чему значајно место има и магистарски рад кандидата Огњена Вујовића на тему *iniuria*. Стога је његово опредељење да истраживање настави предложеном докторском дисертацијом природно и добродошло.

Стога предлагемо да кандидату **мр Огњену Вујовићу** буде одобрена израда докторске дисертације под насловом **„Римски деликт *furtum* у старом и класичном праву“**.

РЕФЕРЕНТИ

Проф. др Мирослав Милошевић

Проф др Жика Бујуклић

Проф. др Милена Полојац

Извори:

- 1) The Digest of Justinian, latin text edited by Theodor Mommsen with the aid of Paul Krueger, english translation edited by Alan Watson, VOL.IV
- 2) C. G. Bruns, *Fontes Iuris Romani Antiqui*, Tübingen 1909.⁷
- 3) О. Станојевић: *Гај и његове Институције*, Београд, 1982.
- 4) O. Lenel, *Das Edictum Perpetuum: Ein Versuch Zu Seiner Wiederherstellung*, Aalen 1956.
- 5) S. Riccobono, J. Baviera, C. Ferrini, J. Furlani, V. Arangio-Ruiz, *Fontes Iuris Romani Antejustiniani*, 3 vol, Florentiae 1941, 1940, 1943. (FIRA 1, 2, 3)
- 6) Ј. Даниловић – О. Станојевић: *Текстови из римског права*, Београд, 1973.
- 7) Julije Paulo, *Sentencije*, Latina et Graeca, књ. XX, Загреб 1989, приредио и превео А. Ромац

7. Литература:

1. P. Rüttelius, *De furtis et vi bonorum raptorum*, Tubingae, 1589.
2. J. M. Cronenburger, C. Knippinck, *Positiones ex Tit. ff. C. et Inst. De furtis et vi bonorum raptorum*, Coloniae Agrippinae, 1590.
3. P. F. Romanus, J. F. Lischke, *De furtis*, Lipsiae, 1670.
4. J. J. U. Sterling, *De furtis*, Lugduni Batavorum, 1809
5. P.G.Sevenstern, *Specimen juridicum inaugurale, quo constituatur atque illustretur furti notio*, Groningae (Römenlingh), 1810
6. J. G. Ranft, *Spicilegium ad legem decemviralem de poena furti concepti*, Lipsiae, 1819
7. G. G. H. Van Imhoff, *De furtis ad XII Tabulas et Institutiones, cum Gaii tum Iustiniani*, Groningae, 1824
8. A G. Drabbe, *De furto domestico*, Lugduni Batavorum, 1838
9. W. Rein, *Das Kriminalrecht der Römer von Romulus bis auf Justinian*, Leipzig, 1844
10. M. Des Amorée Van Der Hoeven, *De furtis ex iure XII tabularum*, Amstel, 1845
11. F. Prinz, *De notione furti*, Berlin, 1848
12. N. Handjery, *De furtis pro diversitate probationum varie punitis*, Leipzig, 1857
13. H. E. Heyden-Linden, *De furti notione et generibus*, Bonn, 1865
14. E. S. Grabowski, *Furtum secundum diversas in iure romano disciplinas quomodo tractandum sit, exponitur*, Berlin, 1865
15. H. Moll, *De natura furti ex iure romano. Dissertatio inauguralis*, Berlin, 1865
16. E. Hölder, *Institutionen des römischen Rechtes*³, Freiburg-Leipzig, 1893
17. B. Többen, *Diebstahl an Erbschaftsachen*, Göttingen, 1893
18. E. Saglio, *Dictionnaire des antiquités grecques et romaines*, II, Paris, 1896
19. O. Karlowa, *Römische Rechtsgeschichte*, II, Leipzig, 1901
20. H. F. Hitzig, *Beiträge zur Lehre vom furtum*, „ZSS“, 23/1902
21. M. Wlassak, *Der Gerichtsmagistrat im gesetzlichen Spruchverfahren. IV. Das Gesetz der Zwölftafeln über den fur manifestus*, „ZSS“, 25/1904
22. M. Pampaloni, *Studi sopra il delitto di furto*, „BIDR“, 12/ 1908
23. F. Messina Vitranò, *Note intorno alle azioni 'in factum' di danno e di furto, contro il nauta il caupo lo stabularius*, Palermo, 1909
24. E. Damerow, *Das furtum possessionis im römischen und heutigen Recht*, Bromberg, 1912
25. W. Mertens, *Die Einwirkung des furtum usus auf die Besitzverhältnisse*, Halle, 1912

26. P. Huvelin, *Études sur le furtum dans le très ancien droit romain I. Les sources*, Lyon Paris, 1915
27. F. De Visscher, *Le 'fur manifestus'*, „RHD“, 46/1922
28. V. Arangio Ruiz, *La répression du vol flagrant et du non flagrant dans l'ancien droit romain*, „Al Qanoun Wal Iqtisad“, 2/1932
29. F. Schulz, *Prinzipien des römischen Recht*, München, 1934
30. E. Schepsses, *Über Heimlichkeit als Tatbestandmerkmal des furtum*, „SDHI“, 4/1938
31. E. Carrelli, *La repressione del furto flagrante nel diritto quiritario*, „AUBA“, 2/1939
32. K. Kagan, *Furtum and usufructus*, „Tulane Law Review“, 21/1946-1947
33. R. Monier, *Manuel élémentaire de droit romain, II Les obligations*⁴, Paris 1948
34. H. Niederländer, *Die Entwicklung des furtum und seine etymologische Ableitungen*, „ZSS“, 67/1950
35. F. Hernandez Tejero, *Sobre la represión del 'furtum'*, „Información juridical“, 28/1950
36. H. F. Jolowicz, *Historical Introduction to the Study of Roman Law*, Cambridge 1952
37. P. W. Duff, *Furtum and larceny*, „The Cambridge Law Journal“, 1954
38. R. Taubenschlag, *The Law of grecoroman Egypt in the Light of the Papyri* 2, Warszawa, 1955
39. R. W. Lee, *The Elements of Roman Law with a translation of the Institutes of Justinian*⁴, London 1956
40. G. Longo, *L'elemento soggettivo nel delitto di furto*, „Studi P. De Francisci“, III, Milano, 1956
41. A. Watson, *The definition of furtum and the trichotomy*, „TR“, 28/1960
42. A. Watson, *Studies in Roman Private Law*, London 1991.
43. A. Watson, „The Development of the Praetor's Edict“, *The Journal of Roman Studies (JRS)*, 60/1970.
44. J. A. C. Thomas, „Some observations on furtum“, *RTK*, 10/1963
45. A. Watson, *The Law of Obligations in the later Roman Republic*, Oxford, 1965
46. B. Beinart, *The relationship of iniuria and culpa in the Lex Aquilia*, *Studi in onore di Vincenzo Arangio Ruiz*, Vol 1, Napoli 1952.
47. G. MacCormack, „Revenge and Compensation in Early Law“, *The American Journal of Comparative Law* 21/1973.
48. A. Kalter, *Condictio Ex Causa Furtiva und Dominium*, „Tijdschrift voor Rechtsgeschiedenis“, 38/1970
49. M. Kaser, *Studien Zum Römischen Pfandrecht*, „Tijdschrift voor Rechtsgeschiedenis“, 44/1976
50. R. Robaye, *Responsabilite Objective Ou Subjective en Droit Romain - Questions de Terminologie et de Methode*, „Tijdschrift voor Rechtsgeschiedenis“, 58/1990
51. C. St. Tomulescu, *Die Rolle der actio furti concepti in F. De Visschers Anschauung*, „RIDA“, 15/1968
52. A. Watson, *The Law of the ancient Romans*, Dallas, 1970
53. P. J. Verdam, *D. 13.7.13 pr. – a case of furtum?*, „Flores legum H. J. Scheltema oblate“, Groningen 1971
54. C. R. Snyman, *Die animus lucri faciendi en die toe-eieningsbegrip by diefstal: n' regvergelijkende studie*, Bloemfontein 1972
55. H. F. Jolowicz, B. Nicholas, *Historical introduction to the study of roman law*³, Cambridge 1972
56. P. Birks, *A note on the development of furtum*, „The Irish Jurist“, 8/1973
57. J. A. C. Thomas, „Furtum and location conductio“, *The Irish jurist*, 11/1976
58. R. Villers, *Rome et le droit privé*, Paris, 1977
59. J. Burillo, „La desprivatización del 'furtum' en el derecho postclásico“, *AHDE*, 1982
60. M. Balzarini, „Il furto manifesto tra pena pubblica e private“, *ACOP*, 5/1992
61. J. C. Peso de Ojeda, *Legitimación activa en el furtum possessionis*, Jaén, 1994
62. O. F. Robinson, *The Criminal Law of Ancient Rome*, Baltimore, 1995
63. A. D. Manfrendini, *Istituzioni di diritto romano*², Torino, 2001
64. P. Ferretti, *Complicità e furto nel diritto romano*, Milano 2005
65. D. Daube, „The Self-understood in Legal History“, *Juridical Review*, 18/1973
66. D. Daube, *Roman law, Linguistic, Social and Philosophical Aspects*, Edinburg, 1969.
67. A. Berger, *Encyclopedic Dictionary of Roman Law*, Philadelphia 1953.
68. A. D. E. Lewis, M. H. Crawford (ed. M. H. Crawford), *Roman Statutes* 2, London 1996.
69. A. Ernout, A. Meillet, *Dictionnaire étymologique de la langue latine*, Paris 1959.

70. A. Watson, „Contrectatio as an essential of furtum“, *The Law Quarterly Review* 1961.
71. B. Albanese, „La nozione del furtum fino a Nerazio“, *Annali sem. Palermo* 23/1953.
72. B. Albanese, „La nozione del furtum da Nerazio a Marciano“, *Annali sem. Palermo* 25/1957.
73. B. Albanese, „La nozione del furtum nell'elaborazione dei giuristi romani“, *Jus* 9/1958.
74. D. Daube, *On the use of the term damnum*, Studi in onore di S. Solazzi, Napoli, 1948
75. E. Carrelli, *La repressione del furto fl agrante nel diritto quiritario*, Annali del'Facolta di giurisprudenza della R. Universita di Bari, 2, 1939.
76. R. A. Bauman, *Crime and Punishment in Ancient Rome*, London-New York 1996.
77. W. W. Buckland, „Digest XLII 2 (De furtis) and the Methods of the Compilers“, *Tijdschrift voor Rechtsgegeschiedenis* 10/1930
78. W. W. Buckland, *Contrectatio*, *The Law Quarterly Review*, 57/1941.
79. W. W. Buckland, *Elementary Principles of the Roman Private Law*, Holmes Beach, Florida, 1994.
80. W. L. Burdick, *The Principles of Roman Law and their Relation to Modern Law*, Holmes Beach, Florida, 1989.
81. P. H. Collin, *Dictionary of Law*, London 2000.
82. F. Schulz, *Classical Roman Law*, Oxford 1951.
83. F. De Visscher, *Etudes de droit romain*, Paris 1931.
84. M. D. Floria Hidalgo, *La Casuistica del Furtum en la Jurisprudencia Romana*, Madrid 1991.
85. I. J. Reskušić, „Krađa u rimskom pravu: delictum publicum i delictum privatum“, *Zbornik Pravnog fakulteta u Zagrebu* 57/2007
86. J. Gaudemet, „A propos du “furtum” a l'epoque classique“, *Labeon* 7/1961.
87. P. Huvelin, *Etudes sur le furtum dans le tres ancien droit romain*, I. *Les sources*, Roma, 1968.
88. H. F. Jolowicz, *Digest XLVII. 2 De furtis*, Cambridge 1940.
89. H. F. Jolowicz, *Historical Introduction to the Study of Roman Law*, Cambridge 1932.
90. M. Kaser, *Das altrömisches ius*, Göttingen 1949
91. M. Kaser, *Das romische Privatrecht*, I, Munchen 1971.
92. M. Kaser, *Das römische Zivilprozessrecht*, Munich 1966.
93. M. Kaser, „Unmittelbare Vollstreckbarkeit“ und Burgenregres“, *ZSS* 100/1983.
94. M. Kaser, „*Ius honorarium*“ und „*ius civile*“, *ZSS* 101/1984.
95. G. D. MacCormack, „Definitions: furtum and contrectatio“, *Acta Juridica* 1977.
96. T. Mommsen, *Römisches Strafrecht*, Graz 1955.
97. D. Pugsley, „Furtum in the XII Tables“, *Irish Jurist* 4/1969.
98. D. Pugsley, „The plaintiff in the actio furti“, *Acta Juridica* 1971.
99. F. Schulz, „Die Aktivlegitimation zur actio furti im klassischen römischen Recht“, *ZSS* 32/1911.
100. J. A. C. Thomas, „Contrectatio, complicity and furtum“, *IURA* 13/1962.
101. J. A. C. Thomas, „Animus furandi“, *IURA* 19/1968.
102. J. A. C. Thomas, „Furtum of Documents“, *RIDA* 15/1968.
103. J. Kelly, *Roman Litigation*, Oxford 1966.
104. R. Zimmermann, *The Law of Obligations. Roman Foundations of the Civilian Tradition*, Cape Town 1990.
105. S. Riccobono, *Istituzioni di diritto romano*, Palermo 1910.

На основу члана 24. став 10. Статута Правног факултета Универзитета у Београду, Наставно-научно веће Правног факултета, на XVIII седници од 27. фебруара 2012. године, донело је

О Д Л У К У

Члан 1.

Прихвата се допуна извештаја Комисије за оцену подобности теме докторске дисертације кандидата **мр ОГЊЕНА ВУЈОВИЋА** и одобрава израда докторске дисертације под називом: **"Римски деликт *furtum* у старом и класичном праву"**.

Назив првобитно предложене теме докторске дисертације **"*Furtum*"** допуњен је у складу са Закључком Већа научних области правно-економских наука Универзитета у Београду, од 7. децембра 2010. године.

Члан 2.

О извршењу ове Одлуке стараће се Декан Правног факултета Универзитета у Београду.

оз-број: _____

Београд

ПРЕДСЕДНИК НАСТАВНО-НАУЧНОГ ВЕЋА
Декан

Професор др Мирко Васиљевић

ПОДАЦИ О МЕНТОРУ

за кандидата Мр Огњена Вујовића

Име и презиме ментора: Мирослав Милошевић

Звање: ванредни професор

Списак радова који квалификују ментора за вођење докторске дисертације:

1. „Проблеми аграрног закона из 111. године пре Христа“, *Анали Правног факултета у Београду*, 2 (2007), стр. 116-128
2. „*Patrimonium principis*“, *Анали правног факултета у Београду*, 1, 2010, стр. 150-167
3. „Рани римски колонат и класично право“, *Развој правног система Србије и хармонизација са правом ЕУ*, Београд 2005 (2006), стр. 443-459
4. „*Solum provinciale*“, *Развој правног система Србије и хармонизација са правом ЕУ*, Београд 2008 (2009), стр. 267-280
5. „Римска *actio negatoria*“, *Развој правног система Србије и хармонизација са правом ЕУ*, Београд 2011 (2012), стр. 427-440

Заокружити одговарајућу опцију (А, Б, В или Г):

А) У случају менторства дисертације на докторским студијама у групацији техничко-технолошких, природно-математичких и медицинских наука ментор треба да има најмање три рада са SCI, SSCI, AHCI или SCIE листе, као и Math-Net.Ru листе.

Б) У случају менторства дисертације на докторским студијама у ији друштвено-хуманистичких наука ментор треба да има најмање три рада са релевантне листе научних часописа (Релевантна листа научних часописа обухвата SCI, SSCI, AHCI и SCIE листе, као и ERIH листу, листу часописа које је Министарство за науку класификовало као M24 и додатну листу часописа коју ће, на предлог универзитета, донети Национални савет за високо образовање. Посебно се вреднују и монографије које Министарство науке класификује као M1 I, M12, M13, M14, M41 и M51.)

В) У случају израде докторске дисертације према ранијим прописима за кандидате који су стекли академски назив магистра наука ментор треба да има пет радова (референци) које га, по оцени Већа научних области, квалификују за ментора односне дисертације.

Г) У случају да у ужој научној области нема квалификованих наставника, приложити одлуку Већа докторских студија о именовању редовног професора за ментора.

ДЕКАН ФАКУЛТЕТА

Датум _____

М.П. _____